לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS בראתי יצר הרע ובראתי לו TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

Torah Taylin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת וירא – י"ח מרחשון תשפ"ג Shabbos Parshas Vayera - November 12, 2022

הדלקת נרות שבת - 4.23 וזמן קריאת שמע / מ"א - 8.34 וזמן קריאת שמע / הגר"א - 19.60 וזמן תפילה/הגר"א - 10.00 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:00 שקיעת החמה שבת קודש – 4:40 ו מוצש"ק צאת הכוכבים – 5:30 צאה"כ / לרבינו תם – 5:52

כמידי יום. ולמה לו להוסיף שינוי על שינוי. ולשלוח לו מלאכים בדמות אנשים? מה גם שיש מקום לחשוב שבסופו של דבר לא קיים אברהם את המצוה באמת, מאחר שלא השביע באמת רעבים, ובהכרח שהנהגת השי"ת באתה ללמדינו דבר מה.

בדי לגלות את הכוונה העליונה בהנהגה זו נקדים להמחישה במעשה שהיר עם **הרה"ה רבי מרדכי מלעכוויטש זי"ע**. הרה"ה מלעכוויטש היה מוהל, ועז היה רצונו לעסוק במצוה זו. עד שהיה מוכן להטריח עצמו ולהקדיש אפילו יום שלם כדי ללכת לישובים נידחים רק כדי להכניס תינוק רך בבריתו של אברהם אבינו. פעם שאלוהו למה רואה הוא לנכוז לבלות הרבה ימים רק לשם כר. הלוא סמור לאותז ישובים נידחים ישנם עוד מוהלים? נענה ואמר. שהינו מובטח שאלו התינוקות שהוא ימול אותם יזכו להיות שומרים מו החטא. ועל כז הוא מתאמץ

על פי זה מובז שפיר למה הוציא הקב"ה מלכתחילה חמה מנרתיקה. על אף שידע שלבסוף כשיוגבר צערו של אברהם יצטרך להזמין לו אורחים. כי רצה לזכות את אברהם בקיום מצות הכנסת אורחים בשלימות מבלי שתהיה במצוותו שום פגם. וזאת לא היה ביכולתו לזכותו אלא אם כז יתיאש אברהם אבינו מלקיימה אחר שיכיר בכובד החום, וכתוצאה מכך יצטער מאוד שאין ביכולתו לקיימה בפועל. אולם אחר שכבר התיאש, כבר זכה בזכות רצונו ב'מעשה שאין בו שום פגם'. וכבר היה ביכולתו של הקב"ה לסבב סיבות כדי להפיס דעתו ע"י המצאת אורחים.

אולם גם כעת ביקש הקב"ה ללמד שגם בעשיית המצוה בפועל היא תלויה בעיקר ב'כוונה'. ולכז לא החזיר את העולם כמנהגו. ושלח דוקא מלאכים בדמות אנשים. כדי שיקיים אברהם המצוה על ידם. ומתור כר ילמדו הדורות הבאים אחריו שעיקר המצוה תלויה בכוונה. דאם לא כז לא היה הקב"ה מכשילו. והבז. ממוצא וממערב, ולכן היו משתחווים להאבק ברגליהם ולא בתורת עבודת אלקוח אלא שהיו מיחסים הצלחתם לאבק העולה ברגליהם מכל השתדלותם, ולפי שהכל בידי שמים. ומה' מצעדי גבר. החושב חלוף זה כופר בהשגחת השי"ת. וזהו עבודה זרה. ע"ז אמר אאע"ה "זרחצו רגליכם". פירוש הטהרו עצמיכם מסיבותיכם והאמינו שאין ממש בסיבותכם בלי עזר הקב"ה. חזינן מזה, העבודה הגדולה להאמין בהשגחת השי"ת. דמי שחו"ש אומר. "כוחי ועצם ידי". הרי הוא בכלל עובדי עבודה זרה.

וכבר האריך בזה **ר' אלחנז וסרמז זצ"ל (קובץ מאמרים.** בעניז עיקבתא דמשיחא) וו"ל. "כי עבודה זרה איננה דוקא צלם של עץ ואבז. כי אם כל דבר שידמה האדם שיש בכוחו להטיב ולהרע. היא עו"ז ממש. כי "איז עוד מלבדו" כתיב. ואם יבטחו על איזו כתה ושיטה. שהיא תעזרנו. עושים את הכתה הזאת עבודה זרה. וכז אם יבטח האדם על כוחו ועוצם ידו, עושה את עצמו עבודה זרה". עכ"ל. וע"כ צריך האדם לייחס כל הצלחותו, והצלחת חבריו אך ורק להשי"ת. שבדרכו של העולם. אילו יאמר לאדם שפלוני הוא עשיר גדול. מיד השיב לו ושאל. במה הוא עוסק בפרנסה שזכה לעשירות כזה?! והך קו' הוא מעצת היצר הרע, שרוצה שיתלה ההצלחה רק לסיבות והשתדלות ולא להשי"ת. שאילו כל ההצלחה מייחס להשי"ת איז שום נ"מ במה עסק שיתעשר שאם א' שלח איזה מתנה לחבירו. איז שום נ"מ באיזה אופז הגיע לו המתנה. רק המתנה הוא מאת המשלח. כמ"כ בהאי עניז. וזכרת כי הוא הנותז לר כח לעשות חיל!

מאת הנח"צ רבי גמליאל הכחן רבינוביץ שליט"א, ר"י שער השיוייי

וירא אליו ה' באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום ... (יה-א) - אחר כוונת הלב הו הדברים

9רש"י: הוציא הקדוש ברוך הוא חמה מנרתיקה שלא להטריחו באורחים, ולפי שראהו מצטער שלא היו אורחים באים. הביא המלאכים עליו בדמות אנשים. כבר **הזוה"ק** (ח"ג קמט:) בחומרת אלו שלדעתם לא כיוונה התורה בסיפוריה כי אם להודיע רק את דבר הסיפור, כי בהשקפה זו הם מחללים את התורה לילה, מאחר שעושים מקצת דבריה חולין ר"ל. ובהכרח עלינו לומר שבכל סיפור בקשה התורה לגלות לנו דרכים ומושגים בעבודת ה'. כיוו שכו מוטל עלינו לעייו היטב בכל הסיפורים שבתורה. כדי להבין מה כיוונה התורה להודיע ולהורות בסיפוריה. וכזאת עשינו בבואינו לפרשה זו בראותינו שהתורה מספרת לנו אודות גודל זשקו והשתדלותו של אברהם אבינו במצות 'הכנסת אורחים'. ומצאנו שמלבד מה זהרברים באים להמחיש את השתוקקותו של זקינינו אברהם למצוה זו. יש בה גם ימודים על העבודה בכללותה.

דהנה רואים אנו בפרש"י שמלכתחילה לא רצה הקב"ה להטריח את אברהם אורחים. ולשם כר הוציא בזה היום חמה מנרתיקה. אולם בראותו שאברהם מצטער. צל שאיז ביכולתו לקיים מצות 'הכנסת אורחים' הביא מלאכים בדמות אנשים. דבר זה ועוררת שתי תמיהות. א. הרי הקב״ה ידע מראש שלבסוף יצטער אברהם מאוד על העדר אורחים. וכתוצאה מכך ימלא משאלתו וימציא לו 'אורחים'. ואם כן למה ראה לנכון סבב מלכתחילה שלא יופיעו אורחים? ב. אחר שכבר הסכים הבורא ב"ה למלא את ושאלתו של אברהם למה לא העדיף להחזיר החמה לנרתיקה. ואז יופיעו האורחים

יהח נא מעש מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ ... כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל

היה מכניס אורח, והדבר הראשון שאברהם עשה עם האורחים, היה lphaברהם אבינו היה מכניס אורח, לרחוץ את רגליהם. והטעם שעשה כז. **פרש"י** וומקור דבריו מדברי גמ' ב"מ פו: וכז איתא במדרש רבה! שהיה סבור שהם ערביים שמשתחוים לאבק רגליהם. והקפיד שלא להכניס עבודה זרה לתור ביתו. אמנם אצל לוט מצינו שלא הפיד ע"ז, שלוט אמר לאורחיו "לינו ורחצו רגליכם". שהקדים הלינה קודם הרחיצה.

והקשה **היפה תואר** (על דברי המדרש רבה) **והנתיבות המשפט** (בספרו **אמת** ליעהב על הש"ס ב"מ פו-ב). וכי יש אומה שמשתחוים לאבק רגליהם. הרי האבק הוא ופחות ביותר דשייך במציאות, וא"כ א"א לומר שיש כוח אלקי בהעפר, א"כ צ"ב על זעניז העבודה זרה כאז? ועוד הקשה הנתיבות המשפט. שאם אברהם אבינו חשש שאלו אורחים ישתחוו להאבק. א"כ הרי ביתו היה מלא אבק. וא"כ אה"ג לא ישתחוו אבק שעל גבי רגליהם, אבל מ"מ אפשר ישתחוו להאבק שקיים בביתו?

ותירצו. שהאבק שאיירי כאז הוא העבודה זרה של "כוחי ועצם ידי עשה לי את חיל הזה". שציקר השתדלות הוא צ"י הרגלים שהאדם יכול ללכת בימים ובמדברות.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

מאת הגאון מו"ר חרב ברוך הירשפלד שליט"א, Kashrus in the Kitchen (53), Separation of Meat and Dairy.

בין הריחיים - תבלין מדף היומי - נדרים יב.

ייום שמת בו אביו" - The *Gemara* says an example of a "נדר בדבֿר הנדור" is someone who says. "I will not eat meat or drink wine. like on the day which my father (or *rebbi*) died." The **ביאור הגר"א** says it's a *mitzvah* שמת בו אב או אם Esays it's a *mitzvah* לכאורה. the מקור for this is our *Gemara* where people fasted on the *vahrtzeit* of a parent. גר"א the גיש the גר"א means even though the *Gemara* doesn't mention actual fasting, it seems that was the minhag. The אר"א adds that he has seen that fasting is only a mitzvah on the actual day of petira. not on any later subsequent *yahrtzeit*. He references ליום מיתת where the **מחבר** says it's a *minhag* to fast when a ת"ח dies מיתם מיתת יבוא עלי:Rav Avahu is quoted there as saving. "הרואה ת"ח שמת כרואה ספר תורה שנשרף" that י**רושלמי** Rav Avahu is quoted there as saving. "הרואה ת"ח שמת כרואה ספר תורה שנשרף" "אם לא טעמתי כלום כל אותו היום. The same might hold true for our *halacha*. אם לא טעמתי כלום כל אותו היום. So, just like by that ידין, fasting is only for that day, בו ביום!

that says a רכיז this halacha is our Gemara. If so, says אריים the בגליוו] רע"א, הקבורה that says a רע"א, הקבורה this halacha is our Gemara. If so, says אריין, וע"א הקבורה מיתת רבי since it is also mentioned in our *Gemara*. The מיתת רבה when mentioning the תענית of a *vahitzeit*. uses the המנהג do do not since it is also mentioned in our *Gemara*. The He also says וֹס"ק מיו that it is good to fast on the day of ast on the day of his parent's petirah, certainly he should fast or his *Rebbi's petira*, because he is בכבד רבו the more than he is בכד אביו חו כבוד אביו חו הייב says his *Rebbi's petira*. because he is ותקס"ח, ד"ה יכול! **ביאור הלכה** חו that one who is מהג to fast on a יאהרצייט (because of an original הבלה) should know that it is very חמור, and he may not be ממון.

The **ביז ש"ד** ביז ש"ד rasavs that one who is fasting on a *vahrtzeit* may not partake or ioin in eating at a בעודת סיום מסכתא. There are those who are אייו **נטעי גבריאל** ח"ב פרק עב). סעודת מצוה Some מרייו **נטעי גבריאל ח**"ב פרק עב). סעודת מצוה Some מרייו או אויין נטעי **גבריאל ח**"ב פרק עב). the reason for fasting on מתר"ג מענ"ץ is because on that day, the son's mazel is weakened. The מתר"ג מענ"ץ explains that when a son fasts, is a כפרה to be ענית to be נתעורר לתשובה. to be א נתעורר לתשובה to be תענית to be מללים explains that the יפשפש במעשיו lead him to do *Teshuva*. which in turn will be a זכות for the בער עדו to go higher צוואה in his צוואה asks that his children not fast on his vahrtzeit but save their strength to be עוסק בתלמוד תורה on that day & if it might be too hard for them, to hire others to אור"א <u>help out. The סטייפלר , חזו"א and ר' ש.ז. אורבאך</u>

R' Nosson Tzvi Wachtfogel zt"l would say:

בחכמת אדם נגיכג (5) מג"א תמזימ (6) משנ"ב תמזיצג (7) שםיקנא

up with other permitted eggs, is not batul because one has the

option to wait till after Yom Tov and he does not need to come

onto bitul. Similarly, here, one can kasher all the utensils if there

Logic of the Rashba and Shulchan Aruch. The *Rashba* holds

that since it won't become permitted by itself [unlike the egg

born on Yom Tov] it is not called a Davar Shevesh Loh Matirin,

and it is nullified. Even the Shach would agree that if there is a

big loss or great trouble involved in kashering all of them, one

can rely on the bitul. Similarly, he would agree by such utensils

Final Ruling. Even though it would seem that one should *kasher*

the spoons to be *machmir* like the *Shach* (4), one who wants to be

lenient has an interesting source upon whom to rely. Others

found one place in the Magen Avraham (5) where he holds like

the *Mechaber* and not like the *Shach*. The **Mishna Berura** (6)

and Shaar Hatziyon (7) agree to this and one can rely on this

leniency. Also, many people are not familiar with the *kashering*

process and find this new experience very difficult to do, and as

mentioned, in that case, even the *Shach* would agree.

that cannot be *kashered*, like china, it would become nullified.

aren't too many, and not have to come onto using bitul.

- The Targum points out that Lot delayed. The trop on this word is a Shalsheles which also indicates that there was delay on the part of Lot. One of the lessons for the success of Avraham and failure on the part of Lot is hidden here Avraham moved without delay. Lot did not. Although he learned in Avraham's home, he did not embody the message. Hence, although he did engage in *Mesiras Nefesh* for *chessed*, he did not hurry to do it, unlike *Ayraham Ayinu*."

A Wise Man would say:

"Life is not human beings having a spiritual experience. It is spiritual beings having a human experience."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

with '7 all the time! ... (SIGN TOO!)

855.400.5164 Text 800 917 8309 odshomayim.o

מוקדש לעילוי נשמח ר יונחו ב"ר יואל צבי ז"ל and for the Hatzlacha of his entire family

103.902+

Mecochecas Control of the state of the state

Mix-Up of Kosher and Non-Kosher Utensils (cont.) What is the *halacha* if a non-kosher spoon [or doubtfully kosher], for example, gets mixed up with other kosher spoons? This happens many times after a kitchen mix-up that rendered the spoon treif till it is *kashered*, and before the question was ruled upon, the spoon was put back in with the other spoons. Do we now have to *kasher* all the spoons? The **Rashba** (1) rules that as long as the kosher utensils are the majority of the mixture, we use the rule of "bitul" - nullification, and the whole mixture is permitted. This doesn't even necessitate sixty because right now the utensils are not giving a taste one into the other (2). This nullification is known as Bitul Yavesh Beyavesh, where there is a mixture of dry items and a slight majority is enough to accomplish the bitul nullification. The **Shach** (3) quotes a **Maharil** who argues on this ruling and claims that we should apply here the rule of *Davar* Sheyesh Loh Matirin. That means that whenever one does not have to use nullification because there is another heter coming soon, one should not use bitul, but rather use the other heter. Thus, an egg born on *Yom Tov* which is *muktzah* and got mixed

Improve your connection

ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה ... (ה-לב)

While learning in the *Ponovezh Yeshivah* back in the early 1960's, an Israeli bochur, one of the brightest and most respected in the yeshivah, got engaged and married to an American girl in Bnei Brak. The wedding was festive and during one of the ensuing nights of Sheva Berachos, the Ponovezher Roy, R' Yosef Shlomo Kahaneman zt"l, was invited to attend. He happily participated in the simcha and while they were waiting for the chosson and kallah to arrive, the Ponovezher Rov sat down at the head table and began conversing with a number of family members.

One of the American uncles of the Kallah innocently asked the Rov, "So, tell me Rosh Yeshivah, what does the chosson do for a living?"

Instantly, the *Ponovezher Rov* responded, "Why, he is a very successful builder (kablan) here in Israel."

The uncle raised his eyebrows in surprise. A builder? Here, in Israel? At such a young age? He was mightily impressed. Immediately, he stood up and ran over to his wife who was sitting and talking with a group of women. "Did you hear? Your sister's daughter's *chosson* is a builder. And a successful one at that! Did you know that?"

His wife admitted that she did not and she, too, was impressed. They were under the impression that he was just another yeshivah student who sat on a bench all day, with no source of income to speak of. The fact that he was a working man. was truly surprising. Instantly, she stood up and went over to her sister - the machatenista - and kvelled. "Wow, I am really impressed. Your new son-in-law is a builder here in Israel. That is amazing!"

The mother-in-law wasn't aware of this tidbit of information and hurried over to her husband to verify this report. He had not heard anything of the sort and was shocked when he learned that his new son-in-law was not a full-time yeshivah student learning in *Ponovezh*, but rather a *kablan* who apparently spent the day working on construction sites.

He ran over to his new *mechutan*, the father of the boy and asked him if it was true. His blank expression said it all - he had no idea that this was the case. As far as he knew, his son was one of the top *bochurim* in the *Ponovezh Yeshivah*.

While all this hullabaloo was going on, R' Yosef Shlomo was watching from his seat with amusement. He realized that perhaps now was a good time to clear the air and he stood up from his seat at the dais and cleared his throat.

"Morei V'Rabbosai, I think an explanation is in order. The uncle of the kallah asked me what the chosson does for a living, and I told him that he is a successful builder. Everyone here seems to be shocked and in wonderment about this information, and I honestly do not understand why. Do we not recite every day in davening, 'ררב שלום בניך' and our Sages expound on this posuk and explain, אל תקרי בניך אלא בוניך' - do not refer to these people as sons, but as builders? The Gemara in Shabbos (קיד.) further clarifies that these 'builders' mentioned here are the Talmidei Chachamim, the Torah scholars who are responsible for building the world!" He looked at the uncles and aunts and proclaimed, "This chosson is truly a builder - quite a successful one - for he shares a part in building the world with his *Torah* learning!"

The Ponovezher Rov continued speaking to the mesmerized audience. "The Mishna (מגילה ה.) states: What is considered a large city? One that has ten 'batlanim' - ten individuals who are mevatel their time from working and spend it on learning and teaching *Torah*. Less than that is merely a village. Our *chosson* together with his esteemed colleagues in the Yeshivah and all throughout the city of Bnei Brak, are literally building our city - and what more, they are protecting it as well. Didn't Avraham Avinu ask Hashem if there were at least ten 'tzaddikim' in Sodom who will protect the city from destruction? Unfortunately for Sodom, there weren't. These ten tzaddikim were the ten batlanim who learn Torah all day."

"My friends," he concluded, "don't be so surprised. אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים לא שמתי' - our *chosson* has the most "valuable and important job in the world. He is not just building the city of *Bnei Brak* - he is literally protecting the world!"

וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו APBNETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY הילד וישם פיו על פיו עיניו ועיניו או על עיניו וכפיו על כפיו ווי (מלכים ב' ד-לד) APBNETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY הילד וישם פיו על פיו על פיו על פיו על כפיו ווי (מלכים ב' ד-לד) APBNETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY הילד וישם פיו על פיו על פיו על פיו על כפיו ווי (מלכים ב' ד-לד) APBNETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY הילד וישם פיו על פיו על

her hospitality with a promise of a child in the *Haftorah*. Unfortunately, the child became ill and suddenly passed away. The woman cried out to Elisha who miraculously revived the child. Chazal say miracles are not meant to be flaunted, which is why Elisha "placed himself over the child. He put his mouth on its mouth, his eyes on its eyes, and his hands on its hands." Such actions can still be perceived as a miracle since it is unfathomable that such actions would ever revive anyone. So, what is *Chazal* saying?

R' Chatzkel Levenstein zt"l (Yad Yechezkel) explains that there is a fallacy in the world. Some believe that *Hashem*

the parsha, Elisha Hanavi repays the Isha Hashunamis for by itself with this power. This is really not the case. In fact, the continued existence of the world is in itself a miracle, and just as *Hashem* creates food to satiate a hungry person, He could have just as easily allowed a person to live without any nourishment at all. The only difference between nature and a miracle is that nature is what is seen frequently, while miracles are infrequent – but both are sure acts of miracles.

> Therefore, although Elisha Hanavi's actions would obviously not amount to revival by the laws of nature, when understanding that even nature exists upon the premise of miracles, one can see how by doing what he did, Elisha managed to mask the miracle under the pretense of nature.

יילך ה' כאשר כלה לדבר <u>אל</u>

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZI"L

Parshas Vayera is replete with timeless lessons for life that we can glean from Avraham Avinu's legacy. The following is one such lesson. Avraham pleaded with *Hashem* to spare Sodom from destruction. Many supplications were extended - only for Avraham to receive a flat-out NO! A regular person would feel dejected and down - not capable of continuing life as usual Avraham, on the other hand, took this rebuttal in stride, writes the **Izhbitza Rav**, as if nothing was amiss. Only his staunch conviction in following the ratzon Hashem enabled him to do so. Avraham Avinu had no personal agenda.

Another gem we find at the end of the parsha is the nisayon of Akeidas Yitzchok. On the posuk איאמר בי נשבעתי נאום ה', the Medrash says that when Avraham asked Hashem not to test him again, Hashem was maskim. However, many Rishonim consider kevuras Sarah as yet another test. Another difficulty arises when we study **Rabbeinu Yonah** on Avos. He says the hardest of the nisyonos was that of the Akeida. Yet, he himself maintains that the death of Sarah was also a test. If the Akeida was passed with flying colors, what was the point of an additional "easier" test afterward?

I saw a machshava from **R' Shimshon Pinkus** zt", that explains both difficulties. He says that misas/kevuras Sarah was part and parcel of the *nisayon* of the *Akeida*. Part of passing a test is the ability to forge on with life's sojourn, weathering its bumps and potholes with renewed vigor. Had Avraham become despondent after his "wife's petira portion" of the Akeida nisayon, it would have ch"v reflected failure on the entire Akeida. The way he handled this final challenge, was a reflection of the entire *nisayon* of the *Akeida*. We should all learn from *Avraham Avinu's* inner reservoir of strength and the manner in which he passed all his tests, thereby embracing our challenges as vehicles through which to grow closer to Hashem.

משל למה הדבר דומה

זעקת סדם ועמרה כי רבה וחמאתם כי כבדה מאד ... (יח-כ) משל: Like every city in the *Alte Heim*, the city of Vilna also had a special committee that would decide on communal matters pertaining to the needs of the city. When the great Vilna Gaon zt"l resided in Vilna, he made an agreement with the trustees of the committee that he was not to be summoned to a meeting unless it involved a proposed new communal regulation.

Once, the trustees wanted to pass a regulation that no outside paupers would be admitted into Vilna to collect alms. They claimed that there had been such an unusual influx entering the city that it was becoming a burden on the entire community. They called a meeting and sent a message for the Vilna Gaon to join the meeting.

would not summon me to any meeting unless it had to do with a new regulation to be enacted."

"Yes, Rebbe," they responded. "This is a new regulation that we're proposing."

"No," said the *Gaon*, "it's actually a very old regulation."

The trustees looked quite confused. As far as they knew, there was never such a regulation instituted.

The Gaon explained, "This is a regulation from long ago established by none other than the city of Sodom. They had a law forbidding the admission of paupers or giving charity to them. Now, you want to re-enact this same decree here!"

נמטל: Chazal tell us that when someone converts to Judaism, he is immediately taught the laws of what a person must give from his produce to the needy (תרומת ומעשרות לקט שכחה ופאה). There is a deep and powerful message that is being conveyed When the holy *Gaon* arrived and heard the proposal at with this: the essence of a Jew is to be a giver and one who hand, he said to the trustees, "We had an agreement that you performs acts of kindness – there are no exceptions!

כי עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה ולא חשבת את בנך את יחידך ממני ... (בב-יב)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

After the Akeida, Hashem says to Avraham, "Now, I know that you are G-d fearing, you are a yerei shomayim." Rashi says, quoting the **Tanchuma**, that *Hashem* told Ayraham, "Now, I have an answer for the Satan and the nations of the world who wonder why I love you so much. Now, I have proof because everyone can see that you have viras shomayim." We may wonder, didn't everyone know at this point that Avraham was G-d fearing? He spent his days and nights inspiring the masses that there is a one and only G-d. His whole life was completely devoted to serving *Hashem*. Wasn't that obvious? Furthermore. wouldn't we think that Avraham's behavior at the *Akeida* demonstrated his love for *Hashem* rather than his fear of *Hashem*?

R' Shimon Schwab zt" explains that ahavas Hashem alone would not have been enough to pass the test. The Medrash tells us that when Avraham lifted the knife to slaughter his son, tears flowed freely from his eyes and went into Yitzchok's eyes. His love for *Hashem* did not overpower his love for his son. His love was fully there as a father loves his child and would never do anything to harm him, and therefore it was his *yiras shomayim* that stood strong and gave him the ability to pass this test.

Love and fear seem to be contradictory emotions, however, in our relationship to *Hashem* we need both. We need to feel a love to Hashem so that we want to please Him, but we also must feel Fear of Heaven so that we will not transgress His will. Chazal teach us that "Ahava mekalkeles es hashura," Love destroys the normal order of things. But here we see that Avraham did not pass this most difficult test through love. He did not go to *shecht* his son because he was drunk with *ahavas Hashem* which led him to do something crazy. Avraham passed this test by overcoming his tidal wave of tears and overpowering love and compassion for his son with yiras shomayim. He was afraid to violate the command of Hashem because he valued the relationship he had with Hashem. The lesson for us is that being a true oved Hashem means fulfilling Hashem's command, no matter what.